

श्री
राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम पुल्चोक ललितपुर

इजलास

माननीय अध्यक्ष श्री टेकप्रसाद दुङ्गाना
लेखा सदस्य श्री बासुदेव खनाल
फैसला

२०७९।०८० सालको निर्णय नं.४३६

पुनरावेदन नं. ०७७-RB-०३३०

मुद्दा:- आयकर (२०७०/०७९)

काठमाडौं जिल्ला काठमाडौं महानगरपालिका वडा नं. २४ न्युरोड स्थित श्री पारामाउण्ट इलेक्ट्रोनिक प्रा. लि. (स्थायी लेखा नं.३०९५८४९६८) का तर्फबाट अधिकार प्राप्त संचालक विशाल अग्रवाल.....१ } पुनरावेदक

विरुद्ध

ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुर.....१ } प्रत्यर्थी
आन्तरिक राजस्व विभाग लाजिम्पाट, काठमाण्डौ.....१

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय र अधिकारी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय:- ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुर

शुरु निर्णय गर्ने अधिकारी:- प्रमुख कर प्रशासक श्री शंकर प्रसाद खरेल

शुरु कार्यालयको निर्णय मिति:-२०७९/११/०४

प्रशासकीय पुनरावलोकनको निर्णय गर्ने कार्यालय र पदाधिकारी

निर्णय गर्ने कार्यालय: आन्तरिक राजस्व विभाग

निर्णय गर्ने पदाधिकारी: महानिर्देशक श्री विनोद बहादुर कुँवर

निर्णय मिति:- २०७७/०९/२४

उपस्थित कानून व्यवसायीहरु

पुनरावेदकका तर्फबाट:- विद्वान अधिवक्ताद्वय श्री सतिस कुमार झा र श्री शैलेन्द्र प्रसाद यादव

प्रत्यर्थी कार्यालयहरूका तर्फबाट:- विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकर
अवलम्बित नजीर: ठूला करदाता कार्यालय विरुद्ध अरिहन्त मल्टी फाईवर्स मुद्दा आयकर
(०५८।५९) मुद्दा नं.०६४-CR-०५२९ फैसला मिति २०६८।५।६

ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७१/११/०४ मा भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश र सोही आदेश सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको मिति २०७७/०१/२४ को निर्णय समेत उपर राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ६(१) र आयकर ऐन २०५८ को दफा ११६ बमोजिम पुनरावेदन दर्ता हुन आएको प्रस्तुत मुद्दा यसै न्यायाधिकरणको क्षेत्राधिकार भित्रको हुँदा मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं यस न्यायाधिकरणको ठहर यस प्रकार रहेको छ ।

तथ्य खण्ड

१. करदाता श्री पारामाउण्ट इलेक्ट्रोनिक्स प्रा. लि. ले आ.व. २०७०/०७१ को आयकर ऐन, २०५८ को दफा ९९ बमोजिम कर निर्धारण गरी सोही ऐनको दफा ९६ अनुसार करयोग्य आय रु.४०,६८,२१८।१३ कायम गरी मिति २०७१।०९।२८ मा ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरमा आय विवरण पेश गरेको ।
२. करदाताले पेश गरेको विवरणको अध्ययन, छानविन तथा परीक्षण गर्दा आयकर ऐन, २०५८ बमोजिम कट्टी गर्न नपाउने खर्च रकम दावी भएको व्यवसायको मुनाफा र लाभ तर्फ गणना हुनुपर्ने रकम समावेश भएको नदेखिएकोले सोही ऐनको दफा १०१ बमोजिम संशोधित कर निर्धारण गर्ने प्रयोजनको लागि जम्मा रु.५२,१०,८५४।- करयोग्य आय कायम गर्नुपर्ने भएकोले सो बमोजिम गर्नु नपर्ने कुनै आधार र कारण भए पत्र प्राप्त भएको मितिले १५ (पन्ध्र) दिनभित्र जवाफ पेश गर्न आयकर ऐन २०५८ को दफा १०१ (६) बमोजिम ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट करदाताको नाममा मिति २०७१।१०।२९ मा सूचना जारी भएको ।
३. ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७१।१०।२९ मा जारी भएको सूचना करदाताले मिति २०७१।१०।२९ मा बुझी लिई सो सूचनाको जवाफ मिति २०७१।११।०३ मा पेश गरेको ।
४. करदाताको आ.व. २०७०/०७१ का लागि रु.५२,१०,८५४।- करयोग्य आय कायम गरी आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०१ बमोजिम कर अधिकृतले संशोधित कर निर्धारण गरी सोही ऐनको दफा १०२ बमोजिम करदातालाई सूचना दिने भनी ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७१/११/०४ मा खडा भएको निर्णय पर्चा ।
५. ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७१/११/०४ मा जारी गरेको आ.व. २०७०/०७१ को आयकर तर्फको संशोधित कर निर्धारण आदेशमा चित्त नबुझी श्री

पारामाउण्ट इलेक्ट्रोनिक्स प्रा.लि.ले प्रशासकीय पुनरावलोकनका लागि मिति २०७२/०१/०६ मा आन्तरिक राजस्व विभागमा पेश गरेको निवेदन।

६. निवेदकले व्यापारिक मौजदातको निर्सगबाट प्राप्त रकमलाई आय कायम गरिएको हकमा विगतको आर्थिक वर्षको कर निर्धारणको निर्णय विरुद्ध मुद्दा दायर भई विचाराधिन रहेको छ भनी निवेदन जिकिर लिएको भएता पनि उक्त मुद्दा फैसला नहुँदा सम्म कार्यालयबाट भएको कर निर्धारण कायमै रहने र फैसला हुँदाका बखत ठहरे बमोजिम हुने नै हुँदा ठूला करदाता कार्यालय सहितको टोलिले मिति २०७१।०२।०९ गते आकस्मिक निरिक्षक गरी मौजदात गणना गर्दा मौजदात खातामा रहेको भन्दा रु.८९,५९१।-मुल्य बराबर विभिन्न ब्राण्डका मोवाईल घटी देखिएको भनी कर निर्धारण गरिएकोमा उक्त कायम हुन आएको विक्री मुल्यलाई यस आर्थिक वर्षको आयमा समावेश नगरेकोले आयकर ऐन, २०५८ को दफा ७(२)(ख) बमोजिम उक्त विक्री मुल्य आयमा समावेश हुने, निवेदकले एकातर्फ बैंकबाट ऋण लिई सोको ब्याज खर्च कट्टी दावी गरेको र अर्को तर्फ विगत लामो समय देखि आफूले उठाउनु पर्ने रकम उठाउन प्रयास नगरेको र उक्त रकम उठाउन नसक्नुको कारण पनि निवेदकले खुलाउन नसकेको हुँदा लामो समयदेखि Receivable मा रहेको उक्त रकममा औषत ब्याजदर ९ नौ प्रतिशतले हुँन आउने रु.८,३९,४९८।- आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४(१) बमोजिम खर्च कट्टी नपाउने, निवेदकको व्यवसायको आय आर्जनमा प्रयोग नभएको र कर्मचारीलाई विना ब्याज Advance दिएको रकममा औषत बैंक ब्याज दर ९ प्रतिशतले हुन आउने रकम रु.१,१९,९५८।- आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४(१) बमोजिम खर्च कट्टी नपाउने, करदाताले प्रशासनिक खर्च अन्तर्गत Parking Expenses खर्च भनी दावी गरेको रु.९३,५८८।-कारोवारसँग सम्बन्धित भएको पुष्टि हुन नआएकोले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३ (ग) बमोजिम खर्च कट्टी दिन नमिल्ने देखिदा निवेदकको जिकिर पुग्न नसक्ने ठहर्छ भन्ने आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट मिति २०७७।०१।२४ मा भएको निर्णय।
७. निवेदकले मौजदात गणना गर्दा खातामा रहेको भन्दा भौतिक गणनामा घटी देखिएको भनी कर निर्धारण भएको रकमलाई आयमा समावेश गर्नु पर्नेमा गरेको नपाईएको रु.८९,५९१।- आयमा समावेश हुने, यस आर्थिक वर्षमा व्यापारिक कारोवार नगरेको फर्म AM Inc Kalanki बाट प्राप्त हुनुपर्ने रकमको ब्याज समेत लिएको नदेखिएकोले औषत बैंक ब्याजदरले हुन आउने रु.८,३९,४९८।- खर्च कट्टी दिन नमिल्ने, कर्मचारीहरूलाई विना प्रयोजन निर्व्याजी रूपमा Advance दिएको रकमको औषत बैंक ब्याजदरले हुँन आउने रु.१,१९,९५८।- ब्याज खर्च कट्टी नपाउने र प्रमाण पेश नभएको Parking Expenses खर्च रु.९३,५८८।- कट्टी दिन नमिल्ने गरी शुरु कार्यालयबाट गरेको त्रुटीपूर्ण संशोधित कर निर्धारण आदेश र सो आदेशलाई सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागबाट भएको निर्णय बदर गरी पाउँ भन्ने वेहोराको

जिकिर लिई करदाताको तर्फबाट मिति २०७७।०७।२३ मा यस न्यायाधिकरणमा दर्ता भएको पुनरावेदन पत्र ।

८. यसमा मुलुकी फौजदारी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा १४०(३) बमोजिम छलफलको प्रयोजनार्थ विशेष सरकारी वकीलको कार्यालयलाई सूचना दिई नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस न्यायाधिकरणबाट मिति २०७९/११/०५ मा भएको आदेश।

ठहर खण्ड

९. नियम बमोजिम पेशी सूचिमा चढी पेस हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा करदाता श्री पारामाउण्ट ईलेक्ट्रोनिक प्रा. लि.का तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विद्वान अधिवक्ताद्वय श्री सतिस कुमार झा र श्री शैलेन्द्र प्रसाद यादवले करदाताको व्यापारीक मौजदातको निसर्गबाट प्राप्त रकमलाई आयमा समावेश गरेको, AM Inc Kalanki बाट प्राप्त गर्नु पर्ने रकमको व्याज खर्च मिनाहा नदिने, कर्मचारीलाई दिएको रकमको व्याज खर्च कट्टी दिन नमिल्ने गरी शुरु कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारणको आदेश तथा सोही आदेशलाई सदर गर्ने गरी अन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकले गरेको निर्णय समेत त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी पाउँ भनी गर्नु भएको बहस समेत सुनियो।
१०. प्रत्यर्थी कार्यालयका तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विशेष सरकारी वकील कार्यालय, काठमाडौँका विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकरले शुरु कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारणको आदेश तथा सोही आदेशलाई सदर गर्ने गरी अन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकले गरेको निर्णय समेत कानून सम्मत नै रहेको देखिँदा सदर गरी पाउँ भनी गर्नुभएको बहस समेत सुनियो।
११. करदाताका तर्फबाट लिइएका पुनरावेदन जिकिरहरु, दुवैतर्फबाट प्रस्तुत बहस बुदाँहरु र मिसिल संलग्न कागज प्रमाणको अध्ययन गरी हेर्दा, ठूला करदाता कार्यालय ललितपुरबाट करदाताको हकमा भएको आ.व.२०७०।०७१ को संशोधित कर निर्धारणको आदेश र सो आदेशलाई सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय मिलेको छ, छैन ? करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो वा होइन ? भन्ने प्रश्नमा नै निर्णय दिनुपर्ने देखियो।
१२. निर्णय तर्फ विचार गर्दा, करदाताको पहिलो पुनरावेदन जिकिर मौजदात खातामा रहेको भन्दा रु.८९,५९१ मूल्य बराबरका विभिन्न ब्राण्डका मोबाइलको संख्या घटी देखिएकोले सो को बिक्री मूल्य आयकर ऐन, २०५८ को ७ को उपदफा (२) को खण्ड (ख) बमोजिम आयमा समावेश गर्नुपर्ने भन्ने आधार लिई ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश समेत कानून सम्मत नहुँदा बदर हुनु पर्ने भन्ने करदाताको पुनरावेदन जिकिर रहेको पाइयो। पुनरावेदक करदाताले कर कार्यालयबाट मौजदात गणना गर्दा मौजदात खातामा रहेको

भन्दा रु.८९,५९१।- मुल्य बराबर को मोवाइल घटी देखिएको तथ्यलाई करदाताले अन्यथा भनेको देखिदैन । कम देखिएको मौजदात बराबरको सामान निसर्ग गरेको भनी त्यसको विक्री मुल्यलाई आयमा समावेश किन नगर्ने भनी करदातालाई प्रमाण पेश गर्ने मौका प्रदान गरेकोमा मिति २०७१।११।३ म पेश गरेको जवाफमा कुनै प्रतिक्रिया नै नजनाई करदाता मौन बसेको देखियो । आफूले पेश गरेको खर्च विवरणको सवुद प्रमाणबाट पुष्टी गर्ने दायित्व करदातामा नै रहन्छ। त्यसैले आयकर ऐन, २०५८ को दफा ८१(१) मा कर बुझाउनु पर्ने दायित्व भएको प्रत्येक व्यक्तिले देहाय बमोजिमका आवश्यक कागजातहरू खडा गरी राख्नु पर्नेछः (क) आयकर ऐन बमोजिम विभागमा पेश गर्नु पर्ने आय विवरण वा अन्य कुनै कागजातहरूलाई पुष्ट्याई गर्ने आवश्यक सूचना तथा कागजात (ख) निजले बुझाउनु पर्ने कर निर्धारण गर्न सघाउ पुऱ्याउने कागजात (ग) खर्च कट्टीलाई पुष्ट्याई गर्ने कागजात भन्ने कानुनी व्यवस्था रहेको देखिन्छ। करदाताले त्यस्तो कुनै प्रमाणबाट मौजदात घटी भएको तथ्य प्रमाणित गरेको पाइएन। अतः मौजदात खातामा रहेको भन्दा कम देखिएको बस्तुको निसर्ग भनी सोको विक्री रकम रु. ८९,५९१।/- लाई आयमा समावेश गर्ने गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश कानूनसम्मत नै देखियो।

१३. करदाताको दोस्रो पुनरावेदन जिकिर आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४ बमोजिम बैंकबाट कर्जा लिई तिरेको व्याज खर्च रु.८,३९,४९८/- कट्टी अमान्य गरेको निर्णय सम्बन्धमा देखिन्छ । करदाताले यो आ.व.मा AM Inc Kalnki बाट रु.९३,२७,७५४/- Receiveable देखाएको रकम कम्पनीको व्यवसाय र आय आर्जन गर्ने हेतुले अगाडीका वर्षहरूमा गरिएको व्यापारिक कारोबार कै रकम भएकोले उक्त रकमको ऋण वापत भुक्तानी गरेको व्याज कट्टी दावी लिएको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४ को उपदफा (१) मा "कुनै व्यक्तिले कुनै आय वर्षमा ब्यवसाय वा लगानीबाट भएको आयको गणना गर्ने प्रयोजनको लागि सो व्यक्तिको व्यवसाय वा लगानीबाट आय आर्जन हुने कार्यका लागि सिर्जना भएको देहायको ऋण दायित्व अन्तर्गत सो वर्षमा लागेका सबै व्याज कट्टी गर्न पाउनेछ (क) कुनै रकम ऋण लिए बापत सो ऋण दायित्व सिर्जना भएकोमा सो रकम सोही वर्ष प्रयोग गरिएको वा सो वर्षमा प्रयोग गरिएका कुनै सम्पत्ति खरिद गर्न प्रयोग गरिएको वा (ख) अन्य कुनै अवस्थामा सो ऋण दायित्व सिर्जना हुन गएको" भन्ने कानुनी व्यवस्था रहेको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४ मा रहेको उक्त कानुनी व्यवस्था बमोजिम आय आर्जन हुने कुनै कार्यको लागि लिएको ऋण वापत तिरेको व्याज मात्र खर्च कट्टि पाउने देखिन्छ । करदाताले दावी गरेको ऋण दायित्वको सम्बन्धमा उक्त कानून बमोजिमको शर्त पूरा भएको देखिदैन। करदाताले एकातर्फ बैंकबाट ऋण लिई सोको ब्याज खर्च कट्टी दावी गरेको देखिन्छ भने अर्को तर्फ विगत देखि आफूले उठाउनु पर्ने रकम उठाउन पर्याप्त पहल गरेको पनि देखिदैन । यस्तै प्रश्न समावेश रहेको ठूला करदाता कार्यालय विरुद्ध अरिहन्त मल्टि फाइवर्स लि. भएको आयकर मुद्दामा श्री सर्वोच्च अदालतबाट “आफ्नो व्यवसाय संचालन गर्न आफूसंग

नगद रकम अपुग भएको भन्ने आधारमा ऋण लिने, यस्तो ऋणको व्याज खर्च कट्टा गर्ने तर यसरी ऋण लिने करदाता व्यक्तिले अन्य व्यक्तिलाई दिएको सापटी वा ऋणको रकममा लाग्न सक्ने व्याज आयमा समावेश गर्ने वा निव्यार्जी सापटीको रकमलाई जम्मा ऋण रकमबाट नघटाउने हो भने यसबाट उक्त ऐनको दफा १४ को व्यवस्थाको दुरुपयोग हुनाको साथै कर दायित्व कम गर्ने वा कर दायित्व छल्ने संयन्त्रको रूपमा उक्त दफा १४ को व्यवस्था प्रयोग हुन सक्छ" ¹ भनी व्याख्या भएको पाइन्छ। अतः उक्त व्याख्याको रोहमा हेर्दा करदाताले बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरूबाट ऋण लिई व्याज खर्च दावी गर्दा वित्तीय भार बढाएको देखिएको तर आफुले उठाउनु पर्ने रकम उठाई वा सो रकमको ब्याज असूली गरी मुनाफामा समावेश गरेको नदेखिँदा करदाताले बैंक तथा वित्तीय संस्थामा तिरेको औषत व्याजदर ९ % का दरले उठाउन बाँकी उक्त रू. ९३,२७,७५४/- को गणना गर्दा हुने रकम रू. ८,३९,४९८/- व्याज खर्च दिन नमिल्ने भनी शुरु ठूला करदाता कार्यालयले गरेको निर्णयलाई अन्यथा भन्न मिल्ने अवस्था देखिएन ।

१४. करदाताको तेस्रो पुनरावेदन जिकिर कर्मचारीहरूलाई **Advance** भनी दिएको रकमको औषत ब्याजदर ९ प्रतिशतले हुन आउने रकम रू.१,१९,९५८/- कट्टी दिन नमिल्ने भनी गरेको निर्णयका सम्बन्धमा देखिन्छ । करदाताले आफ्ना कर्मचारीहरूलाई **Advance** भनी रू.१३,३२,८७२/- सापटी दिएको रकम कामदार कर्मचारीलाई कामप्रति निष्ठावान बनाउन र कल्याणकारी तथा लाभदायक कार्य गर्नु पर्ने दायित्व कम्पनीको भएकोले यसरी सापटी दिएको रकम व्यवसायिक आय आर्जनको लागि भएको हुँदा उक्त रकम आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४ सँग सम्बन्धित रहेकोले उक्त खर्च कट्टी हुनुपर्ने मागदावी लिएको देखिन्छ। ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन ललितपुरबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश हेर्दा कर्मचारीलाई **Advance** भनी रकम सापटी दिनुको व्यवसायिक प्रयोजन पुष्टि हुन नसकेको हुँदा करदाताले बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरूबाट लिएको ऋण बिना ब्याज **Advance** भनी दिएको उक्त रकममा औषत बैंक ब्याज दर ९ प्रतिशतका दरले हुन आउने रकम रू.१,१९,९५८/- आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४ अनुसार व्याज खर्चको रूपमा कट्टि गर्न नमिल्ने बेहोरा उल्लेख गरिएको देखिन्छ । आयकर ऐन, २०५८ को दफा १४ (१) मा "कुनै व्यक्तिले कुनै आय वर्षमा व्यवसाय वा लगानीबाट भएको आयको गणना गर्ने प्रयोजनको लागि सो व्यक्तिको व्यवसाय वा लगानीबाट आय आर्जन हुने कार्यका लागि सिर्जना भएको देहायको ऋण दायित्व अन्तर्गत सो वर्षमा लागेका सबै व्याज कट्टी गर्न पाउनेछ" भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको देखिन्छ। करदाताले आ.व. २०७०/०७१ मा कर्मचारीलाई **Advance** दिएको रकमको सम्बन्धमा उक्त कानून बमोजिमको शर्त पूरा भएको देखिँदैन। यस्तै प्रश्न समावेश रहेको ठूला करदाता कार्यालय विरूद्ध अहिरन्त मल्टि फाइवर्स लि. भएको आयकर मुद्दामा श्री सर्वोच्च

¹पुनरावेदन नं.०६४-CR-०५२९ मुद्दा: आयकर, आ.व. २०५८/०५९ फैसला मिति: २०६८/०५/०६

अदालतबाट" आफ्नो व्यवसाय संचालन गर्न आफूसंग नगद रकम अपुग भएको भन्ने आधारमा ऋण लिने, यस्तो ऋणको व्याज खर्च कट्टा गर्ने तर यसरी ऋण लिने करदाता व्यक्तिले अन्य व्यक्तिलाई दिएको सापटी वा ऋणको रकममा लाग्न सक्ने व्याज आयमा समावेश गर्ने वा निर्व्याजी सापटीको रकमलाई जम्मा ऋण रकमबाट नघटाउने हो भने यसबाट उक्त ऐनको दफा १४ को व्यवस्थाको दुरुपयोग हुनाको साथै कर दायित्व कम गर्ने वा कर दायित्व छल्ने संयन्त्रको रूपमा उक्त दफा १४ को व्यवस्था प्रयोग हुन सक्छ" ² भनी व्याख्या भएको पाईन्छ। त्यसैले उक्त व्याख्या समेतको रोहमा हेर्दा करदाताले कर्मचारीहरूलाई Advance दिएको रकमको व्यवसायिक प्रयोजन पुष्टि हुन नसकेको भन्ने आधारमा बैक तथा वित्तीय संस्थाहरूबाट लिएको ऋणमा तिरेको औषत व्याज ९% को दरले Advance दिएको रु. १३,३२,८७२।— को व्याज हिसाव गर्दा हुने रकम रु. १,१९,९५८/- सम्म खर्च कट्टा गर्न नमिल्ने गरी ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन ललितपुरबाट भएको निर्णय न्यायोचित नै रहेको देखिन आयो।

१५. करदाताको अन्तिम पुनरावेदन जिकिर अन्य खर्च कट्टी अन्तर्गत parking खर्चको प्रमाण पेश नभएको भनी ठूला करदाता कार्यालयले खर्च कट्टी रु. ९३,५८८/- अमान्य गर्ने गरी भएको निर्णयका सम्बन्धमा रहेको देखिन्छ। प्रस्तुत विषयमा करदाताले आफ्नो जिकिरमा कम्पनीको काम विशेषले कम्पनीमा आबद्ध व्यक्तित्वहरूले भ्रमणको क्रममा कम्पनीको सवारी साधन वा कम्पनीकै कामले बाहिर जाँदा प्रयोग गरेको निजी सवारीसाधन पार्किङ्ग स्थलमा पार्किङ्ग गर्दा तिरेको पार्किङ्ग शुल्क कम्पनीको आय आर्जनकै निमित्त भएको खर्च भनी रु. ९३,५८८/- दावी गरेको र कर परिक्षणको क्रममा उक्त खर्चको भौचर बिल लगायतका सबुतहरू भएकोले खर्च कट्टी पाउनु पर्ने भन्ने व्यहोरा उल्लेख गरेको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३ को खण्ड (ग) मा व्यवसाय वा लगानीबाट आय आर्जन हुने कार्यमा भएका खर्च मात्र कट्टी हुने देखिन्छ। उल्लिखित व्यवस्था बमोजिम खर्च कट्टी दावी गर्नका निमित्त ऐनले तोकेको म्यादभित्र करदाताले खर्च दावी पुष्टि गर्नका लागि आधार प्रमाण पेश गर्नुपर्ने हुन्छ। करदाताले आफ्नो जिकिरमा खर्च प्रमाणित गर्ने विजकहरू पेश गरेको भन्ने उल्लेख गरेको भएतापनि सो खर्चलाई पुष्टि गर्ने ठोस प्रमाण तथा कागजातहरू पेश भएको मिसिलबाट नदेखिएको अवस्थामा रु. ९३,५८८/- लाई खर्च कट्टी अमान्य गर्ने गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश समेत मिलेकै देखिन आयो।

१६. तसर्थ माथि उल्लिखित तथ्य, आधार एवं कारण समेतबाट करदाता श्री पारामाउण्ट इलेक्ट्रोनिक प्रा. लि. (स्थायी लेखा नं. ३०१५८४१६८) को आ.ब. २०७०।०७१ को संशोधित कर निर्धारण गरी ठूला करदाता कार्यालय ललितपुरबाट मिति २०७१।११।०४

² पुनरावेदन नं ०६४-CR-०५२९, मुद्दा:-आयकर, आ.व ०५८/०५९, फैसला मिति:-२०६८।०५।०६

मा भएको निर्णय र सोही निर्णय सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट मिति २०७७।०१।२४ मा भएको निर्णय समेत मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ। करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। अरुमा तपसिल बमोजिम गर्नु।

तपसील खण्ड

१. फैसलाको प्रतिलिपी सहितको फैसला भएको जानकारी विशेष सरकारी वकीलको कार्यालयलाई दिनु।
२. सरोकारवाला पक्ष प्रस्तुत फैसलाको नक्कल माग गर्न आए नियमानुसार लाग्ने दस्तुर लिई नक्कल दिनु।
३. प्रस्तुत फैसलाको विद्युतीय प्रति अपलोड गरी फैसलाको पीठमा जनाउनु।
४. यस मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी शुरु मिसिल टुला करदाता कार्यालय पठाई रेकर्ड मिसिल नियमानुसार अभिलेख शाखामा बुझाईदिनु।

टेकप्रसाद ढुङ्गाना
(अध्यक्ष)

उक्त रायमा मेरो सहमती छ।

वासुदेव खनाल
(लेखा सदस्य)

फैसला तयारीमा सहयोग गर्नुहुने:-

इजलास अधिकृत:-लक्ष्मी प्रसाद शर्मा

इतिसम्बत २०८० साल जेष्ठ २३ गते रोज ३ शुभम.....

प्रमाणिकरण मिति:-

फैसला प्रमाणिकरण गर्ने:-

राजस्व न्यायाधिकरण काठमाण्डौको छाप